

Kenmerk	W10.07.0408/III
Datum advies	20 december 2007
Vindplaats	Bijvoegsel Staatscourant 13 mei 2008, nr 89

Volledige tekst

Ontwerpbesluit houdende regels betreffende het milieu met betrekking tot mobiele installaties en onderzeese installaties (Besluit algemene regels milieu mijnbouw), met nota van toelichting.

Bij Kabinetsmissive van 5 november 2007, no.07.003435, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Economische Zaken, in overeenstemming met de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende regels betreffende het milieu met betrekking tot mobiele installaties en onderzeese installaties (Besluit algemene regels milieu mijnbouw), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit past in het algemene streven van de overheid om administratieve lasten voor het bedrijfsleven terug te dringen. Op grond van artikel 40, tweede lid, tweede volzin, van de Mijnbouwwet kunnen categorieën van mijnbouwwerken worden aangewezen waarvoor de eis van het hebben van een vergunning niet geldt; daarvoor in de plaats kunnen bij algemene maatregel van bestuur algemene regels worden gegeven. Daarnaast kunnen op grond van artikel 8.40 van de Wet milieubeheer (Wm) algemene regels worden gegeven die in de plaats komen van de vergunningvoorschriften als het gaat om activiteiten waarvoor een vergunningplicht geldt. Van deze wettelijke mogelijkheden wordt in het ontwerpbesluit gebruik gemaakt ten aanzien van bepaalde installaties. De algemene regels sluiten inhoudelijk aan bij de huidige vergunningpraktijk en gelden samengevat voor de volgende categorieën van mijnbouwwerkzaamheden: werkzaamheden met een mobiele installatie op het land, werkzaamheden met een mobiele installatie in een oppervlaktewater en werkzaamheden bestaande uit het oprichten en in stand houden van onderzeese installaties. De algemene regels zijn niet van toepassing op activiteiten op een locatie gelegen in een gevoelig gebied, omdat dan de voorschriften afgestemd moeten worden op de specifieke omstandigheden van het betrokken gebied.

De Raad van State onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit, maar maakt opmerkingen over de toepassing van het criterium van de beste beschikbare technieken, de zorgplichtbepalingen, de indeling en het toepassingsgebied van het ontwerpbesluit, de verwijzing naar externe normen, de toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), het doen van mededelingen in de Staatscourant en de handhaving van een onbepaalde norm. Hij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. Beste beschikbare technieken

- a. Blijkens de toelichting heeft artikel 40 van de Mijnbouwwet een aanvullende werking op

de vergunningplicht van hoofdstuk 8 Wm. Het onderhavige besluit is van toepassing op tijdelijke activiteiten bij (vaste) winninginstallaties waarvoor een vergunning is afgegeven ingevolge artikel 8.1. Wm dan wel artikel 40 van de Mijnbouwwet, in welke gevallen de algemene regels van het besluit in de plaats komen van de desbetreffende vergunningvoorschriften. Het is voorts van toepassing op mobiele installaties en onderzeese installaties, in welke gevallen het besluit de vergunningplicht ingevolge artikel 40 van de Mijnbouwwet vervangt.

Voor zover het gaat om installaties die moeten worden aangemerkt als een inrichting in de zin van de Wm dient onder meer artikel 8.40 Wm als grondslag voor het onderhavige besluit. Ingevolge het derde lid van artikel 8.40 is artikel 8.11, derde lid, Wm van overeenkomstige toepassing op de bij de algemene regels te stellen voorschriften. Laatstgenoemde bepaling gaat er van uit dat een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden nagestreefd, waarbij toepassing dient te worden gegeven aan de beste beschikbare technieken (hierna: BBT-eis). Ingevolge artikel 40, negende lid, van de Mijnbouwwet is artikel 8.40, eerste en tweede lid, Wm van overeenkomstige toepassing. Dit geldt echter niet voor het derde lid van artikel 8.40 Wm. Doordat dit artikellid niet in artikel 40, negende lid, van de Mijnbouwwet is vermeld, rijst de vraag of ten aanzien van bij algemene maatregel van bestuur gestelde regels voor installaties binnen het bereik van artikel 40 van de Mijnbouwwet, artikel 8.11, derde lid, Wm, met de BBT-eis, al dan niet van overeenkomstige toepassing is.

Tegen de achtergrond van de hiervoor aangeduide wettelijke regimes waar het gaat om de BBT-eis, trok het de aandacht van de Raad dat blijkens paragraaf 3.3. van de toelichting met het voorstel een beschermingsniveau wordt beoogd waarbij technieken worden toegepast die beschikbaar zijn naar de huidige stand der techniek. Daarmee gaat de toelichting er aan voorbij dat, in elk geval voor zover het gaat om installaties die een inrichting zijn als bedoeld in de Wm, met de wettelijke BBT-eis een hoger beschermingsniveau geldt. Dat zo zijnde, verdient verder aandacht de vraag of niet voor de andere installaties onder het bereik van het onderhavige besluit een overeenkomstig beschermingsniveau aangewezen is. Hoe dan ook valt niet in te zien waarom de in artikel 40, derde lid, van de Mijnbouwwet gehanteerde terminologie "in het belang van de bescherming van het milieu" niet hetzelfde betekenis heeft als de overeenkomstige bewoordingen in de Wm. In de memorie van toelichting bij de Mijnbouwwet is eveneens van deze uitleg uitgegaan (*zie noot 1*).

De Raad adviseert in de toelichting op het voorgaande in te gaan.

b. De vraag naar het al dan niet (rechtstreeks) van toepassing zijn van de BBT-eis komt in concreto aan de orde waar het gaat om de bescherming tegen geluidhinder. Uit artikel 17, aanhef en onderdeel a, van het ontwerpbesluit in samenhang gelezen met onderdeel f van die bepaling, volgt dat op een afstand van 300 meter vanaf de mobiele installatie een etmaalwaarde voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau geldt van 60 dB(A). Voor woningen gelegen op een kortere afstand dan 300 meter vanaf de mobiele installatie moet een binnenwaarde van 40 dB(A) worden gegarandeerd. Gewoonlijk wordt echter een binnenwaarde van 35 dB(A) als uitgangspunt gehanteerd, waarbij wordt uitgegaan van een geluidwerendheid van de gevel van 20 dB(A).

Met de in het ontwerpbesluit gestelde grenswaarden voor het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau lijkt het uitgangspunt dat toepassing dient te worden gegeven aan de BBT-eis niet te zijn nagestreefd. Dit klemmt temeer indien daarbij in aanmerking wordt genomen dat deze waarden gelden op een afstand van 300 meter vanaf de mobiele installatie. Voor woningen op een kortere afstand dan 300 meter van een dergelijke installatie kan daarmee de geluidbelasting op de gevel zelfs vele malen hoger zijn dan 60 dB(A).

In verband met het vorenstaande adviseert de Raad, ondanks de relatief korte duur (*zie noot*

2) van hier bedoelde activiteiten, het in artikel 17 gestelde beschermingsniveau nader te bezien. In dat kader ware ook na te gaan welke de mogelijkheden zijn om althans de afstand van 300 meter te reduceren om daarmee het niveau van de nog aanvaardbare geluidbelasting op de gevel van en de binnenwaarde in geluidgevoelige gebouwen en -woningen gelegen in de omgeving van de bron terug te brengen.

2. Zorgplichtbepalingen

Tot de in het ontwerpbesluit opgenomen algemene regels behoren twee zorgplichtbepalingen: artikel 8, eerste lid (mobiele installaties op land), en artikel 44, eerste lid (mobiele installaties in oppervlaktewater). Die zorgplichtbepalingen vervullen een vangnetfunctie en zijn, anders dan de zorgplichtbepaling opgenomen in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer (*zie noot 3*), niet gekoppeld aan het stellen van maatwerkvoorschriften. Zij dienen derhalve geschikt te zijn voor directe toepassing.

In vergelijking met de zorgplichtbepaling van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer en de op de houders van mijnbouwvergunningen van toepassing zijnde zorgplichtbepaling van de Mijnbouwwet (*zie noot 4*), valt het op dat de in het ontwerpbesluit voorgestelde zorgplichtbepalingen minder gedetailleerd zijn.

De Raad adviseert toe te lichten wat de functie is van de voorgestelde zorgplicht-bepalingen en op welke wijze die bepalingen in de praktijk kunnen worden gehandhaafd.

3. Indeling en toepassingsgebied

a. Het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer bevat regels voor onder meer voorheen op grond van de Wm vergunningplichtige bedrijven. In dat besluit zijn naast algemene regels specifieke voorschriften gesteld voor verschillende met naam genoemde activiteiten in inrichtingen. In verband daarmee dient de vraag zich aan waarom de categorieën van installaties en hun activiteiten genoemd in het voorgestelde artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdelen b en c, in samenhang bezien met artikel 3, tweede lid, apart zijn ondergebracht in het ontwerpbesluit en niet zijn meegenomen in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. Te meer nu voor inrichtingen waarbinnen de desbetreffende activiteiten worden verricht voor het milieuaspect uitsluitend het wettelijk kader van de Wm en niet de Mijnbouwwet relevant is.

De Raad adviseert in de nota van toelichting op het voorgaande in te gaan, en het ontwerpbesluit zo nodig aan te passen.

b. De in het ontwerpbesluit gestelde geluidgrenswaarden gelden ook voor de in artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdelen b en c, genoemde categorieën van installaties. Hierdoor doet zich de situatie voor dat in plaats van en daarmee naast de in de milieuvergunning gestelde geluidgrenswaarden voor een dergelijke activiteit op een deel van het terrein van de desbetreffende inrichting afzonderlijke normen gelden. De vraag is in hoeverre het geluid afkomstig van deze tijdelijke activiteiten zich zal onderscheiden van geluid wegens de representatieve bedrijfssituatie binnen de inrichting. Indien dit niet het geval is, voorziet de Raad problemen bij de handhaafbaarheid van de in het ontwerpbesluit gestelde normen.

De Raad adviseert aan dit punt aandacht te schenken in de nota van toelichting.

4. Externe normen

a. Op diverse plaatsen in het ontwerpbesluit wordt dynamisch verwezen naar externe normen, waaronder "handleidingen" en "richtlijnen". Het gaat hierbij zowel om privaatrechtelijke normen, zoals NEN-normen (*zie noot 5*), als om (semi-)bestuurlijke normen zonder publiekrechtelijke grondslag, zoals NRB (*zie noot 6*). In het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer is ten aanzien van die normen een voorziening (*zie noot 7*) opgenomen waarin is vastgelegd dat omtrent de bij de toepassing van dat besluit in acht te nemen tekst regels zullen worden gesteld bij ministeriële regeling.

Die voorziening leidt er toe dat indien dynamisch naar externe regels wordt verwezen, de wijzigingen daarvan telkens bij ministeriële regeling in de nationale wetgeving worden opgenomen. Het verdient de voorkeur een dergelijke voorziening ook in het ontwerpbesluit op te nemen, omdat daarmee voldaan wordt aan het legaliteitsbeginsel en het kenbaarheidsvereiste.

De Raad adviseert het ontwerpbesluit op dit punt aan te passen.

b. Het in het ontwerpbesluit opgenomen stelsel van verwijzing naar externe normen staat in sommige gevallen op gespannen voet met de elementaire eisen van inzichtelijkheid. In dit verband verwijst de Raad bijvoorbeeld naar artikel 16, onderdeel c, waar het begrip "geluidsniveau" wordt gedefinieerd als: gemeten of berekend geluidsniveau uitgedrukt in dB(A) overeenkomstig de door de Internationale Electrotechnische Commissie terzake opgestelde regels.

Indien in een definitie aldus wordt verwezen naar externe normen zonder vindplaats is het voor betrokkenen lastig zich een beeld te vormen van de kern van het begrip.

De Raad adviseert er bij verwijzing naar externe normen in elk geval voor te zorgen dat de belangen van inzichtelijkheid en kenbaarheid van de desbetreffende normstelling niet in het gedrang komen.

5. Uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb

Op grond van artikel 18 kan de minister door middel van maatwerkvoorschriften zowel naar boven als naar beneden afwijken van de waarden die zijn vermeld in de Tabel I in artikel 17. Volgens de nota van toelichting is het stellen van ruimere normen alleen mogelijk als de belangen van de omgeving, het milieu en omwonenden zich daar niet tegen verzetten. In dit verband wijst de Raad er op dat het, gelet op artikel 6, eerste lid, aanhef en onder b van het Verdrag van Aarhus (*zie noot 8*), in de rede ligt dat voor gevallen waarin het bevoegd gezag bij maatwerkvoorschrift een activiteit kan toestaan die een aanzienlijk effect op het milieu zou kunnen hebben, de uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb wordt voorgeschreven.

De Raad adviseert het ontwerpbesluit nader te bezien op de ruimte die daarin wordt gegeven voor het stellen van maatwerkvoorschriften van deze aard en voor zover nodig, evenals is gebeurd in artikel 2.2, zesde lid, van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer, de toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb voor te schrijven.

6. Mededeling Staatscourant

In de artikelen 5, derde lid, en 18, derde lid, van het ontwerpbesluit is bepaald dat van een melding onderscheidenlijk een besluit waarbij maatwerkvoorschriften worden gesteld, kennis wordt gegeven in een of meer dag-, nieuws- of huis- aan- huisbladen.

De Raad adviseert te bezien of in die gevallen waarin het een situatie betreft die bedoeld is in artikel 40 van de Mijnbouwwet, de mededeling niet tevens overeenkomstig paragraaf 2.3 van de Mijnbouwwet dient plaats te vinden in de Staatscourant.

7. Handhaving onbepaalde norm De in de artikelen 38 en 59 van het ontwerpbesluit opgenomen zinsnede "streeft de uitvoerder naar een zo hoog mogelijke energie-efficiency" is naar het oordeel van de Raad te onbepaald om een goede handhaving mogelijk te maken. In verband daarmee adviseert de Raad ten aanzien van deze bepalingen de mogelijkheid tot het stellen van maatwerkvoorschriften toe te voegen.

8. Voor redactionele kanttekeningen verwijst de Raad naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het

vorenstaande rekening zal zijn gehouden.
De Vice-President van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Raad van State betreffende no.W10.07.0408/III met redactionele kanttekeningen die de Raad in overweging geeft.

- In artikel 1, onderdeel c, de woorden "onder oppervlaktewater" vervangen door de woorden: boven en beneden de bodem van een oppervlaktewater.
 - In artikel 3, eerste lid, onderdelen d en e, na het woord "nodig" telkens invoegen het woord: is.
 - In artikel 3, tweede lid, onderdeel b, de aanduiding "10-6/jaar" vervangen door de aanduiding: 10-6 per jaar.
 - In artikel 5, eerste lid, onderdeel e, de vermelding "artikel 46" vervangen door: artikel 42.
 - In de artikelen 5, eerste lid, onderdeel g, en 6, eerste lid, onderdeel f, de vermelding "bij of krachtens artikelen 17 en 18" vervangen door: bij of krachtens de artikelen 17 of 18.
 - In artikel 9, eerste lid, de minimaal vereiste hoogte van het hek opnemen.
 - In artikel 11 het woord "doelmatige" vervangen door: doeltreffende.
 - Niet verwijzen naar met name genoemde lagere regelingen, bijvoorbeeld in de artikelen artikel 14, 19, 21, tweede lid, 35, eerste lid, en 51, tweede lid (zie aanwijzing 78 van de Aanwijzingen voor de regelgeving).
 - In artikel 19 de vermelding "(Stcrt. 44, 1996)" vervangen door: (Stcrt. 1996, 44).
 - Bij de vermelding van afzonderlijke ministeries hoofdletters gebruiken overeenkomstig de Aanwijzingen voor de regelgeving (bijvoorbeeld de artikelen 32, 37 en 58).
-

Nader rapport (reactie op het advies) van 28 maart 2008

1. Best beschikbare technieken

a. De Raad heeft geconstateerd dat in het ontwerp-besluit een beschermingsniveau van het milieu wordt nagestreefd waarbij toepassing wordt gegeven aan technieken die beschikbaar zijn naar de huidige stand der techniek. Dit in tegenstelling tot de Wet milieubeheer waarin naar het oordeel van de Raad een hoger beschermingsniveau van het milieu wordt nagestreefd door toepassing te geven aan de best beschikbare techniek. De Raad adviseert in de toelichting op dit onderscheid in te gaan. Er bestaat geen reden om een onderscheid te maken tussen het nagestreefde beschermingsniveau van het milieu op basis van de Wet milieubeheer en de Mijnbouwwet. Om de indruk weg te nemen dat dat wel het geval zou zijn is de terminologie van de toe te passen technieken in het ontwerpbesluit in overeenstemming gebracht met die van de Wet milieubeheer. Ook de toelichting is hiermee in overeenstemming gebracht.

b. De Raad adviseert om in het licht van de toepassing van de best beschikbare technieken het voorgeschreven geluidsbeschermingsniveau in artikel 17 van het ontwerp-besluit nader te bezien. De activiteit van het boren met een mobiele boorinstallatie en de daarbij voorgeschreven geluidsnormen die in acht genomen moeten worden, kan niet op een lijn gezet worden met activiteiten van inrichtingen en de daarvoor geldende geluidsnormen bedoeld in de Wet milieubeheer. Het boren is een discontinu proces, dat gedurende de boring een variabel geluidsniveau met zich meebrengt. De aard van de activiteiten brengt met

zich mee dat dit proces geluidsintensief is. Onder toepassing van de best beschikbare technieken, zoals toepassing van stille apparatuur en afscherming van de geluidsbronnen, is gebleken dat een etmaalwaarde bereikt kan worden van 60 dB(A) op een afstand van 300 meter vanaf het hart van de boorinstallatie. Deze waarde is alleen realistisch en haalbaar voor installaties die zijn uitgerust met de best beschikbare technieken, zoals door middel van diverse akoestische onderzoeken aan verschillende boorinstallaties is gebleken.

Om de omgeving tegen dit geluid zo goed mogelijk te beschermen, is niet gekozen voor toepassing van een jaargemiddeld geluidsniveau, zoals in Richtlijn 2002/49/EU inzake de evaluatie en beheersing van omgevingslawaaï, door de EU is gedefinieerd als Lden, maar voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau, LAr, LT, waaraan iedere dag, avond en nacht voldaan moet worden. Gezien de beperkte duur van de boring (maximaal circa 3 maanden) geeft dit een betere bescherming gedurende de periode dat de meest geluidsintensieve werkzaamheden plaats moeten vinden.

Gezien de wijze van middeling van geluidsniveaus komt een binnenwaarde van 40 dB(A) gedurende drie maanden overeen met een waarde van 34 dB(A) als jaargemiddelde waarde. Ik ben van mening dat deze waarde van 40 dB(A) gedurende een periode van maximaal circa 3 maanden per boring daarom acceptabel is.

Tenslotte is ervoor gekozen om binnen de straal van 300 meter vanaf het hart van de boorinstallatie uitsluitend een binnenwaarde voor het geluidsniveau op te nemen, aangezien er dan het beste locatiespecifiek een keuze van de wijze van akoestische afscherming kan worden gemaakt. Deze keuze dient nader onderbouwd te worden in het akoestische rapport dat in dit geval opgesteld dient te worden, waarbij het uiteraard het meest voor de hand ligt een geluidsscherm te plaatsen, waarmee een etmaalwaarde van 60 dB(A) aan de gevel van de woning wordt bereikt.

2. Zorgplichtbepalingen

De Raad merkt op dat de zorgplichtbepalingen in artikel 8, eerste lid, en artikel 44, eerste lid, minder gedetailleerd zijn dan de zorgplicht bepaling in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer en de Mijnbouwwet. De Raad adviseert de functie van de voorgestelde zorgplichtbepalingen en de wijze waarop deze bepalingen te handhaven, toe te lichten. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is in artikel 3 van het ontwerp-besluit is een algemene zorgplichtbepaling opgenomen die evenals in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer is gekoppeld aan het stellen van maatwerkvoorschriften. De toelichting is aangepast.

3. Indeling en toepassingsgebied

a. In artikel 3 van het ontwerp-besluit is bepaald op welke installaties het besluit van toepassing is. Aangezien de mobiele installatie die werkzaam is bij een winningsinstallatie en tezamen daarmee een inrichting is als bedoeld in de Wet milieubeheer vraagt de Raad zich af waarom deze installaties niet zijn ondergebracht in het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. De mobiele boorinstallatie werkzaam tezamen met een winninginstallatie valt binnen de vergunning van de winninginstallatie. Voor deze mobiele installaties gelden aanvullend nog specifieke vergunningsvoorschriften. Die aanvullende voorschriften worden nu vervangen door algemene regels. Deze algemene regels zijn gelijkloidend aan de algemene regels die gelden voor mobiele boorinstallaties die niet tezamen met een winninginstallatie werkzaam zijn. Systematisch past deze figuur daarom beter binnen het Besluit algemene regels milieu mijnbouw dan binnen het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer. In de nota van toelichting is deze keuze toegelicht.

b. Indien een mobiele installatie wordt gebruikt tezamen met een winninginstallatie voorziet de Raad handhavingproblemen terzake van de geluidsnormen die gelden voor de

winninginstallatie onderscheidenlijk de mobiele installatie. De winninginstallatie en de mobiele boorinstallatie hebben elk hun eigen geluidskarakteristieken. De geluidssituatie tijdens booractiviteiten is specifiek en akoestisch herkenbaar ten opzichte van de situatie van alleen gasproductie. De situatie tijdens gasproductie wordt in het kader van vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer en het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer onderzocht en vastgelegd en is dus ook herkenbaar. In geval van gelijktijdig boren en produceren is er dus geen probleem ten aanzien van de herkenbaarheid van de herkomst van het ondervonden geluid. In de toelichting is dit toegelicht.

4. Externe normen

a. Aan het advies van de Raad om met betrekking tot in het ontwerp-besluit opgenomen externe normen een voorziening op te nemen die er toe leidt dat de wijzigingen van die externe normen waarnaar dynamisch wordt verwezen, telkens bij ministeriële regeling in de nationale wetgeving worden opgenomen, is uitvoering gegeven. Hiertoe is in het ontwerp-besluit een nieuw artikel 2 opgenomen.

b. Het advies van de Raad om bij verwijzing naar externe normen ervoor zorg te dragen dat de vindplaats van die norm juist en volledig wordt weergegeven teneinde te voldoen aan de belangen van inzichtelijkheid en kenbaarheid van de normstelling is opgevolgd. In de betreffende artikelen is de verwijzing aangepast of er is een delegatiebepaling opgenomen als het een verwijzing betrof naar een lagere regeling.

5. Uniforme openbare voorbereidingsprocedure Awb

De Raad adviseert om voor de gevallen dat op grond van artikel 18 van het ontwerp-besluit maatwerkvoorschriften worden gegeven waarmee activiteiten worden toegestaan die een aanzienlijk effect op het milieu zouden kunnen hebben, de uniforme openbare voorbereidingsprocedure AWB voor te schrijven. Dit advies van de raad is opgevolgd. Met betrekking tot maatwerkvoorschriften als bedoeld in artikel 18 (thans: 20), eerste lid, op grond waarvan de voorgeschreven geluidsnormen kunnen worden verruimd, is in het toegevoegde vierde lid bepaald dat de openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 AWB van toepassing is indien de verruiming aanzienlijke gevolgen voor het milieu heeft.

6. Mededeling Staatscourant

Overeenkomstig het advies van de Raad is in de artikelen 7 (oud:5), derde lid, en 8 (oud 6) ,derde lid, alsmede artikel 20 (oud:18), derde lid, van het ontwerp-besluit bepaald dat van een melding onderscheidenlijk een maatwerkvoorschrift niet alleen kennis wordt gegeven in een of meer dag-, nieuws- of huis- aan huisbladen maar ook in de Staatscourant.

7. Handhaving onbepaalde norm

De Raad is van oordeel dat het in de artikelen 38 en 59 van het ontwerp-besluit gegeven voorschrift dat de uitvoerder bij het in werking hebben van de mobiele installatie streeft naar een zo hoog mogelijke energie-efficiency te onbepaald is om een goede handhaving mogelijk te maken. Naar aanleiding van het advies van de Raad zijn genoemde artikelen (thans 40 en 61) aangepast. Voor energie-efficiënt handelen is het motorrendement van de bij de installatie te gebruiken motoren en generatoren bepalend. Bij een melding als bedoeld in de artikelen 7 en 8 (nieuw) dienen de uitvoerders een opgave te doen van het motorrendement van de te gebruiken motoren en generatoren. Aan de hand hiervan kan in de handhavingspraktijk worden vastgesteld of de uitvoerder voldoet aan het vereiste te streven naar aan een zo hoog mogelijke energie-efficiency. In de nota van toelichting is dit nader toegelicht en in een nieuw tweede lid van de artikelen 40 (oud:38) en 61 (oud:59) is conform het advies van de Raad de mogelijkheid opgenomen tot het stellen van maatwerkvoorschriften.

8. Aan de redactionele opmerkingen van de Raad is gevolg gegeven

Ik moge U hierbij het, in overeenstemming met de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, gewijzigde ontwerp-besluit en de gewijzigde nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Minister van Economische Zaken

(1) Kamerstukken II 1998/99, 26 219, nr. 3, blz. 20.

(2) Relatief in die zin dat de duur van deze activiteiten in geval van activiteiten als bedoeld in artikel 40 van de Mijnbouwwet kan oplopen tot 45 werkdagen (Afdeling bestuursrechtspraak 21 juli 2004, nr. 200308221/1).

(3) Artikel 2.1 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer.

(4) Artikel 33 van de Mijnbouwwet.

(5) Door de Stichting Nederlands Normalisatie-instituut uitgegeven normen.

(6) Door Infomil uitgegeven Nederlandse richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

(7) Artikel 1.7, derde lid, juncto artikel 6.41 van het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer.

(8) Elke Partij: ... past, in overeenstemming met haar nationale wetgeving, de bepalingen van dit artikel (inzake inspraak - RvS.) ook toe op besluiten over niet in bijlage I vermelde voorgestelde activiteiten die een aanzienlijk effect op het milieu kunnen hebben. Hiertoe bepalen de Partijen of een dergelijke voorgestelde activiteit onder deze bepalingen valt.